Dosarul nr.1-227/2025
Partea introductivă

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

03 decembrie 2025 mun. Hîncești,

Judecătoria Hîncești, sediul Central
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul - Valentina Suruceanu,
Grefier – Carolina Tintă,
Cu participarea:
Procurorului în Procuratura r-nlui Hîncești – Marcel Caras,
Avocatului părții vătămate – Eugeniu Nichifor,
Apărătorului care acordă asistență juridică garantată de stat inculpatului, avocatul – Margareta Badea,

examinând în şedinţă de judecată ***publică***, în limba de stat, ***pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală***, cauza penală de învinuire a lui,

Catrinescu Andrei ***,** *născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în satul *****, r-nul ******,

în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 201[1] alin.(1) lit. a) din Codul penal.

La data de 01 iulie 2025, în Judecătoria Hîncești, sediul Central a parvenit pentru examinare cauza penală de învinuire a Catrinescu Andrei de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin.(1) lit. a) din Codul penal.

Potrivit fișei din 01 iulie 2025 cauza respectivă a fost repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului Valentina Suruceanu.

Cauza penală s-a aflat în proces de examinare din data de 04 iulie 2025, potrivit încheierii de fixare a termenului pentru desfășurarea ședinței preliminare, până la data de 03 decembrie 2025.

Procedura de citare legal executată.

Procurorul Marcel Caras, s-a pronunțat asupra vinovăției inculpatului Catrinescu Andrei în baza art. 201[1] alin.(1) lit. a) din Codul penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de 135 ore muncă neremunerată în folosul comunității. Solicită încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare.

Avocatul părții vătămate, Eugeniu Nichifor și partea vătămată au solicitat să fie stabilită inculpatului pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Avocatul inculpatului Margareta Badea și inculpatul au pledat pentru aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Partea descriptivă

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanța de judecată,

c o n s t a t ă:

Situaţia de fapt reţinută de instanţă.

Catrinescu Andrei, la 25 aprilie 2025, în jurul orelor 21:00, aflîndu-se la domiciliu în localitatea *****, raionul *****, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționînd în mod intenționat, conștientizînd caracterul ilegal al acțiunilor sale și al consecințelor care pot surveni, a inițiat un conflict cu soția sa Catrinescu Elena, care potrivit art. 133[1] lit. a) Cod penal, este membru de familie al acestuia în condiția de conlocuire și manifestînd un comportament violent în privința soției, a numit-o cu cuvinte înjurioase, jignitoare ce ofensează demnitatea acesteia, după care a aplicat violență manifestată prin aplicarea multiplelor lovituri cu pumnii în regiunea feței și cu un băț peste diferite regiuni ale corpului, în rezultatul cărui fapt i-a cauzat soției Catrinescu Elena echimoze pe cap, față pe stînga, mîini, corp, excoreații pe gît dreapta, excoreație pe pumnul mîinii drepte, leziuni care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și conform raportului de expertiză medico-legală nr. ***** din 30 aprilie 2025, se califică ca vătămare ușoară, a integrității corporale sau a sănătății.

Acțiunile lui **Catrinescu Andrei** se încadrează juridic în baza art. 201[1] alin. (1) lit. a) din Codul penal,**”*Violenţa în familie, adică acţiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, soldată cu vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii”.***

În cadrul ședinței de judecată, inculpatul **Catrinescu Andrei**, fiind asistat de avocatul Margareta Badea, a declarat personal prin înscris autentic că, recunoaște fapta indicată în rechizitoriu, probele îi sunt cunoscute, înțelege conținutul lor și nu are obiecții asupra acestora, cerând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, deoarece nu solicită administrarea de noi probe.

Instanța, analizând cererea inculpatului **Catrinescu Andrei**, susținută de apărătorul său Margareta Badea, ascultând opinia procurorului Marcel Caras, care a declarat că, temeiuri de a respinge cererea privind judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală nu sunt, constatând că, din probele administrate în cursul urmăririi penale, care sunt concludente, pertinente și utile, rezultă că, fapta inculpatului este stabilită, precum și că, sunt suficiente date referitor la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, astfel, conform art. 364[1] alin.(4) Codul de Procedură Penală al RM, instanţa de judecată prin încheierea protocolară din 03 decembrie 2025, a admis cererea inculpatului **Catrinescu Andrei** şi a dispus judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Audiat în şedinţa de judecată *sub jurământ*, inculpatul **Catrinescu Andrei**, vina a recunoscut-o pe deplin și a declarat că, pe data de 25 aprilie 2025 a servit băuturi alcoolice, era la domiciliu, a fost un conflict și a lovit soția. Sunt în relații bune. Locuiește împreună cu soția. Îi pare rău de cele comise. În cazul în care va fi găsit vinovat solicită să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Partea motivată:

Audiind inculpatul, studiind materialele cauzei penale, dincolo de orice dubiu rezonabil instanţa de judecată consideră că, fapta comisă de <u>Catrinescu Andrei</u>, este dovedită în instanţa de judecată integral prin declaraţiile însuşi a inculpatului, date în şedinţa de judecată, care sunt în corespundere cu probele administrate în faza de urmărire penală şi anume de:

-Raportul de expertiză judiciară nr. ** din 30.04.2025***, potrivit căruia în rezultatul examinării medico-legale a cet. Catrinescu Elena, au fost depistate : echimoze pe cap, față de stînga, mîini, cap; excoreație pe gît dreapta, excoreație pe pumnul mîinii drepte, care au fost produse cu 4-5 zile înainte de examinare de la 29.04.2025, prin mecanism traumatic de

lovire/compresiune cu/de obiect dur, suprafață limitată, pot data cu timpul și circumstanțele indicate în ordonanță și declarațiile persoanei examinate, leziuni care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată, dar nu mai mult de 21 zile și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății /f.d.20-21/;

-Proces-verbal de audiere a părții vătămate Catrinescu Elena din 29 aprilie 2025, care a declarat că, locuiește în satul *****, raionul *****, împreună cu soțul său Catrinescu Andrei și cu cei ***** copii ai lor, care sunt minori. La data de 25.04.2025, spre seară au fost ambii în vizită la niște vecini, acolo soțul a consumat băuturi alcoolice și anume bere și vin, unde a ajuns să fie în stare de ebrietate. În jurul orei 21:00, au ajuns acasă și soțul său Catrinescu Andrei care era în stare de ebrietate a devenit foarte agresiv și deodată fără nici un motiv a început să o numească cu cuvinte înjurioasă și să o agreseze fizic și anume a apucat-o cu mîină de păr și cu cealaltă mîină i-a aplicat lovituri în față, nu-și amintește exact cîte lovituri, dar au fost multe la număr, pentru că în urma acestora ea a căzut jos împreună cu el, aflîndu-se jos el a mușcat-o de mîina dreaptă și de umărul stîng. După ce ea s-a ridicat de jos, el a luat un băț din lemn și a început să o lovească peste cap, față și corp. Menționează că, ea a fost agresată de către soț în interiorul casei, copiii erau în altă odaie deoarece se temeau și nu au văzut acest conflict. Următoarea zi dimineață și anume la data 26.04.2025 a apelat serviciul 112 și a comunicat că a fost agresată fizic de soțul ei. Menționează că, soțul ei deseori consumă alcool, dar în acea perioadă cînd a agresat-o fizic avea cîteva zile consicutiv în care a consumat băuturi alcoolice și s-a aflat în stare de ebrietate. Totodată, poate spune că nu este prima dată cînd este agresată fizic de către soțul ei, anterior a mai făcut apeluri la 112 pe cazuri asemănătoare. În urma acestor întîmplări dintre ea și soț în privința ultimului a fost disjuns Ordin de restricție de urgență pe un termen de 10 zile /f.d.30-32/.

Încadrarea juridică a faptelor reţinute de instanţă în sarcina inculpatului.

În conformitate cu art. 8 din Codul de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, orice cetăţean beneficiază de prezumţia de nevinovăţie, deschiderea unei proceduri judiciare penale, prin începerea urmăririi penale, nefiind posibilă decât în condiţiile prevăzute de lege.

Potrivit art. 101 alin. (1) - (3) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Prin totalitatea probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanţa consideră vina inculpatului **Catrinescu Andrei** este pe deplin dovedită şi încadrează acţiunile lui intenţionate în baza art. 201[1] alin.(1) lit. a) din Codul penal, după semnele calificative : ***”Violenţa în familie, adică acţiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, soldată cu vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii”.***

În alt context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct. 1)- 4) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvîrşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvîrşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte

elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvîrşirea acestei infracţiuni.

În conformitate cu art. 51 alin. (1) din Codul penal,temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 alin.(1)-(2) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Potrivit art. 113 alin.(1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Instanţa de judecată relevă că în cauza „***Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993***” CtEDO a statuat că ”(…) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării cei este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură săi angajeze răspunderea penală”.

În acest sens, instanţa de judecată, reiterează că *latura obiectivă* a infracţiunii prevăzute la art. 201^1 alin. (1) lit. a) Codul penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acţiune.

Componența de infracțiune prevăzută la art. 201^1 alin. (1) lit. a) din Codul penal, ca și oricare alta, în mod obligatoriu va conține obiectul infracțiunii și latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 201^1 alin. (1) lit. a) din Codul penal, are un caracter complex. Astfel, obiectul juridic principal îl fomează relaţiile sociale cu privire la solidaritatea familiar, iar obiectul juridic secundar îl constituie relaţiile sociale cu privire la integritatea psihică, la onoarea şi demnitatea persoanei.

Obiectul material al infracțiunii de violență în familie îl reprezintă corpul persoanei supuse violenței în familie, în speță fiind corpul părții vătămate Catrinescu Elena.

Victima violenței în familie sunt membrii familiei.

Latura obiectivă a infracţiunii incriminate **Catrinescu Andrei** s-a realizat prin fapta prejudiciabilă consumată, manifestată în acţiunea fizică, vătămări corporale medii, suferinţe fizice, precum şi legătura de cazualitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările survenite. Drept consecinţe ale infracţiunii de violenţă în familie, incriminată inculpatului sunt urmările de aplicare a violenţei fizice, soldate de suferinţe fizice şi vătămare corporală ușoare care cu certitudine au fost probate prin concluziile ***Raportului de expertiză judiciară nr. ***** din 30 aprilie 2025*** /f.d.20-21/.

Latura subiectivă a infracţiunii s-a manifestat prin vinovăţie sub formă de intenţie directă.

La fel, este probat că, **Catrinescu Andrei** întruneşte toate trăsăturile subiectului general al infracţiunii incriminate, care dispune de o calitate specială în raport cu partea vătămată Catrinescu Elena (soția) fiind membru al familiei.

Or, potrivit prevederilor art.133^1 din Codul penal, prin membru de familie se înţelege, a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, rudele,

afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii; b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

Conform ***Legii Nr. 45 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie***, violenţa în familie reprezintă actele de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare a altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral; conform ***Convenţiei de la Istanbul***, violenţă în familie ar însemna toate acţiunile de violenţă fizică, sexuală, psihologică sau economică, care survin în familie sau în unitatea domestică sau între foştii sau actualii soţi sau parteneri, indiferent dacă agresorul împarte sau a împărţit acelaşi domiciliu cu victima.

În ședința de judecată, s-a constatat că, Catrinescu Elena este soția lui **Catrinescu Andrei**.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a împlinit vârsta de 16 ani. Subiectul infracţiunii are o calitate specială în raport cu victima infracţiunii: este membru al familiei victimei.

Drept consecinţe ale infracţiunii de violenţă în familie, incriminată inculpatului **Catrinescu Andrei** sunt urmările de aplicare a violenţei fizice, soldate de suferinţe fizice şi vătămare uşoară a integrităţii corporale care cu certitudine au fost probate prin concluziile **Raportului de constatare nr. ***** din 30 aprilie 2025**, potrivit căruia la cet***. Catrinescu Elena s-au depistat :*** au fost depistate : echimoze pe cap, față de stnga, mîini, cap; excoreație pe gît dreapta, excoreație pe pumnul mîinii drepte, care au fost produse cu 4-5 zile înainte de examinare de la 29.04.2025, prin mecanism traumatic de lovire/compresiune cu/de obiect dur, suprafață limnitată, pot data cu timpul și circumstanțele indicate în ordonanță și declarațiile persoanei examinate, leziuni care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată, dar nu mai mult de 21 zile și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății /f.d.20-21/.

Metodele şi mijloacele aplicate la săvârşirea infracţiunii de violenţă în familie nu au nici o relevanţă la calificarea faptei, însă pot fi luate în consideraţie la individualizarea pedepsei. Infracţiunea prevăzută la art.201[1] Cod penal este o infracţiune materială. Ea se consideră consumată din momentul producerii suferinţei fizice, vătămării uşoare a integrităţii corporale sau a sănătății, suferinței psihice ori a prejudiciului material și moral.

Astfel, inculpata **Catrinescu Andrei** întruneşte toate trăsăturile subiectului general al infracţiunii incriminate și calitatea specială al subiectului infracțiunii în cauză, în raport cu victima infracțiunii, este membrul familiei acesteia, criterii care sunt întrunite în speță.

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.

Art.2 Codul penal prevede, că (1) Legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. (2) Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanţa de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin. (2) Codul

penal, ţinând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 75 Codul penal al Republicii Moldova, și anume, gravitatea infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Conform art.7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvîrşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile sus menționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

Criteriile speciale de individualizare a pedepsei sunt nişte derogări de la criteriile generale şi se aplică în cazurile expres prevăzute de lege: aplicării pedepsei inculpatului la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală (art. 364^1 Codul de procedură penală, art. 80/1 Cod penal).

Iar, individualizarea pedepsei constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanţa accentuează că, pedeapsa aplicată inculpatului **Catrnescu Andrei** trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârşirea infracţiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

La caz, fapta săvârșită de către **Catrinescu Andrei** baza art. 201^1 alin.(1) lit. a) Codul penal, se pedepseşte cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de pînă la 4 ani, iar potrivit prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal, este o infracțiune mai puțin gravă.

La fel, instanța reține că circumstanțe ce atenuează răspunderea penală conform prevederile art.76 Cod penal – săvîrșirea pentru prima dată a unei infracțiuni, or, recunoașterea vinovăției de către inculpat, care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca

o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76 alin.(1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că, aceleiași situații de drept să-i acorde o dublă valență juridică.

Circumstanțe agravante instituite de art.77 Codul Penal al Republicii Moldova instanța a reținut -săvîrşirea infracţiunii de către o persoană în stare de ebrietate.

Referitor la recunoaşterea vinovăţiei, instanţa reţine că conform practicii judiciare, la aplicarea prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, recunoaşterea vinovăţiei nu poate fi valorificată drept o circumstanţă atenuantă, deoarece ar însemna că aceleiaşi situaţii de drept i se acordă o dublă valenţă juridică.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile susmenționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

Criteriile speciale de individualizare a pedepsei sunt nişte derogări de la criteriile generale şi se aplică în cazurile expres prevăzute de lege: aplicării pedepsei inculpatului la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală (art. 80[1] Cod penal).

Potrivit art. 80[1] alin.(1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

În cadrul ședinței de judecată, inculpatul **Catrinescu Andrei** a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

La aplicarea tipului și măsurii de pedeapsă instanța ia în considerare atât principiul prevăzut în art.4 din Codul penal, umanismul legii penale, cât și al art.61 alin. (2) Codul penal pedeapsa penală are drept scop corectarea inculpatului, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, precum și posibilitatea obținerii corectării și reeducării vinovatului.

Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiunii.

Din materialele cauzei penale rezultă că, infracţiunea comisă de inculpatul **Catrinescu Andrei** este atribuită, conform art. 16 din Codul penal, la categoria infracţiunii mai puțin grave.

La fel, instanța de judecată din circumstanţele cazului constată că, inculpatul **Catrinescu Andrei** se caracterizează negativ /f.d.47/, anterior nejudecat /f.d.63/, a recunoscut vina, se căieşte sincer, a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, şi ţinând cont de scopul pedepsei penale, anume, prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane, de influenţa pedepsei aplicate asupra

restabilirii echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi condiţiile lui de viaţă, instanța de judecată ajunge la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă în condițiile privării lui de libertate.

Instanța reține că, potrivit art.75 alin. (2) Codul penal, în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvîrşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci cînd gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.

Astfel, instanţa de judecată, pornind de la scopul pedepsei penale, reţinând necesitatea influenţei pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului, necesitatea aplicării unei pedepse echitabile, care ar fi contribuit la maximum la realizarea scopului pedepsei, în particular la corectarea inculpatului, reținându-l de la comiterea infracțiunilor, ajunge la concluzia că scopul educativ al pedepsei poate fi atins şi fără privarea de libertate a inculpatului.

Reieșind din normele precitate și din cumulul circumstanțelor cazului elucidate mai sus, instanța de judecată consideră că în privința inculpatului **Catrinescu Andrei** poate fi aplicată pedeapsa, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Or, prezent în ședința de judecată inculpatul **Catrinescu Andrei** a optat pentru numirea unei asemenea pedepse.

Reținînd prevederile art. 80/1 CP, în raport cu art. 364/1 CPP, limita maximă a pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității prevăzută la art. 201^1 alin. (1) lit. a) CP, este de 135 ore (180/4=135) și limita minimă este de 112,5 ore (150/4=112,5).

Ținînt cont de circumstanțele cauzei, de comportamentul inculpatului pînă și după săvîrșirea infracțiunii, precum și de fraptul că, inculpatul anterior nu a fost judecat, instanța ajunge la concluzia a stabili în privința lui **Catrinescu Andrei** o pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității îndreptată spre limita maximă a sancțiunii articolului incriminat și anume va reduce cu o pătrime din limita maximă de pedeapsă prevăzută la alin.(1) art. 201^1 alin.(1) lit. a) din Codul penal, și anume din 180 ore ceea ce constituie 135 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Or, pedeapsa stabilită cu muncă neremunerată în folosul comunității este o garanție că va fi executată de către inculpat, așa cum acesta și-a manifestat acordul de ai fi numită o asemenea pedeapsă.

Or, potrivit art. 75 alin. (2) Cod penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Prin urmare, instanța de judecată ajunge la concluzia de a-i aplica inculpatului **Catrinescu Andrei** pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 135 ore. Instanța consideră că, pedeapsa numită este corespunzătoare gradului prejudiciabil al faptei comise de inculpat și circumstanțelor cauzei, va contribui la atingerea scopurilor pedepsei penale și va fi suficientă pentru corectarea și reeducarea inculpatului, în scopul prevenirii săvârşirii de noi infracţiuni, precum și pentru restabilirea echității sociale.

În conformitate cu prevederile art.67 alin.(2^2) Codul penal, condamnatul **Catrinescu Andrei**, se obligă să se prezinte în termen de 5 (cinci) zile de la data rămânerii definitive a sentinţei, la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială își are domiciliu.

Chestiunea privind măsura preventivă:

În conformitate cu prevederile art.385 alin. (1) pct.15) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiunea dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

Conform art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentinţa va deveni definitivă.

Instanța examinînd cauza penală a constatat că în cadrul urmării penale **Catrinescu Andrei** la data de 12 iunie 2025 a semnat obligația de a se prezenta la organul de urmărire penală și instanța de judecată /f.d.42-43/, care se menține pînă la definitivarea sentinței.

Chestiunea privind cheltuielile judiciare:

În conformitate cu art. 227 alin. (1) din Codul de procedură penală, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal.

Potrivit prevederilor art. 229 alin. (1), (2) și (3) din Codul de procedură penală, (1) Cheltuielile de judecată sunt suportate de condamnat sau de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temei de nereabilitare ori sunt trecute în contul statului. (2) Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. (3) Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor.

Conform art. 143 alin. (1) pct. 2) din Codul de procedură penală, expertiza judiciară se dispune şi se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea gradului de gravitate şi a caracterului vătămărilor integrităţii corporale.

La caz, este obligația condamnaților de a achita cheltuielile pentru efectuarea expertizelor, iar scutirea condamnaților de la plata acestor sume urmează să prezinte o excepție, dar nu regulă.

În prezenta cauză instanța nu a constatat careva impedimente privind încasarea de la inculpatul **Catrinescu Andrei** a sumei de 128,00 (una sută douăzeci și opt,00) lei în legătură cu efectuarea ***Raportul de expertiză judiciară nr.***** din 30.04.2025*** în privința părții vătămate Catrinescu Elena /f.d.20-21/.

Dispozitivul

În contextul celor expuse, în conformitate cu prevederile art. 80 [1] Cod penal, art. 364[1], art. 227-229, 384-385 din Codul de procedură penală instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaşte vinovat **Catrinescu Andrei** de săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. a) din Codul penal, cu aplicarea art. 80^1 din Codul penal, i se stabilește o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 135 (una sută treizeci și cinci) ore

Se obligă **Catrinescu Andrei** să se prezinte în termen de 5 (cinci) zile de la data rămânerii definitive a sentinţei, la Biroul de Probațiune Hîncești, în a cărui rază teritorială își are domiciliu.

În temeiul prevederilor art. 67 alin. (3) din Codul penal, se explică lui **Catrinescu Andrei** că, în caz de eschivare cu rea-voinţă de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Măsura preventivă aplicată în privința lui **Catrinescu Andrei** - *obligarea de a se prezenta la organul de urmărire penală şi instanţa de judecată*, se menține pînă la definitivarea sentinței.

Se încasează de la **Catrinescu Andrei** în contul statului suma de 128,00 (una sută douăzeci și opt,00) lei în legătură cu efectuarea ***Raportul de expertiză judiciară nr.***** din 30.04.2025*** în privința părții vătămate Catrinescu Elena.

Sentinţa este cu drept de atac cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile de la data pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul /semnătură/ Valentina SURUCEANU

Copia corespunde originalului, judecător:

*Cheltuielile judiciare în sumă de 128,00 (una sută douăzeci şi opt,00) lei achitate la data de 03 decembrie 2025, conform ordinului de încasare a numerarului nr. *****.*